

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਏ. NONE

V. NONE

ਪੰਡੁਰੰਗ ਕੇ. ਪੰਗਾਰੇ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਬਨਾਮ
ਫਰਵਰੀ 13, 1995

[ਆਰ.ਐਮ. ਸਹਾਈ ਅਤੇ ਐਨ.ਪੀ. ਸਿੰਘ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਕੋਰਟ ਆਫ ਕੰਟੈਂਪਟ ਐਕਟ, 1972—ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਨਿਰਮਾਣ—ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ—ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ—ਫੈਸਲਾ, ਕੰਟੈਂਪਟ ਜਾਂ ਝੂਠੇ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਨਾਇੰਸਾਫ਼ੀ ਕੀਤੀ—ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ 10,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ।

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ। ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਉਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਹਾਸਲਕਾਰੀ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਿਆਂ ਇੱਕ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਉਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਤਾ ਚਲਿਆ ਕਿ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਰੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬੀ ਖਿਲਾਫ਼ ਦੋ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ - ਇੱਕ ਕੰਟੈਂਪਟ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਝੂਠੇ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗੁਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾ ਕੇ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਕੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ।

ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਫੈਸਲਾ: 1.1. ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਰਮਾਣ ਨਾ ਉਠਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਹੁਕਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜਵਾਬੀ ਖਿਲਾਫ਼ ਕੰਟੈਂਪਟ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ।

1.2. ਝੂਠੇ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਵਾਬੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੇ ਹੈਰਾਨ ਕੀਤਾ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਜਵਾਬੀ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਭਰੋਸਾ ਦਿਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਪਲਾਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਵਾਬੀ ਦਾ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਨਵਿੰਸਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚੁੰਕਿ ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕੋਈ ਵੀਜਿਸ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ ਉਥੇ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਉਸਾਰੀ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗੁਮਰਾਹ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ। ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਸਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਉਸਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਅਸਲ 'ਚ ਉਹ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਲਾਟ 'ਚ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਅਵਮਾਨਨਾ ਜਾਂ ਝੂਠੇ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਪਰ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਨਿਆਂਇਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਖਿਲਾਫ਼ ਝੂਠੇ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ 10,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਖਰਚਾ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਲੀਗਲ ਏਡ ਕਮੇਟੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏਗਾ।

ਸਿਵਲ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰਤਾ : ਆਈ.ਏ. ਨੰਬਰ 2 ਦਾ 1993.

ਅਤੇ

ਅਵਮਾਨਨਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 389 ਦਾ 1993.

ਵਿੱਚ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7212 ਦਾ 1993.

ਬੰਬਈ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 8.11.83 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਵਿੱਚ ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 3585 ਦਾ 1984.

ਐਸ. ਗਣੇਸ਼, ਮਿਸਿਜ਼ ਰੀਮਾ ਭੰਡਾਰੀ ਅਤੇ ਐਮ.ਐਨ. ਸ਼ਰੇਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਅਸ਼ੋਕ ਐਚ. ਦੇਸਾਈ, ਯੂ.ਆਰ. ਲਲਿਤ, ਮਿਸ ਭਾਰਤੀ ਭੇਦਾ, ਡੀ.ਐਮ. ਨਰਗੋਲਕਰ ਅਤੇ ਰਾਜਿੰਦਰ ਮਾਥੁਰ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਲਈ।

ਏ.ਐਸ. ਭਾਸਮੇ ਰਾਜ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਰ.ਐਮ. ਸਾਹਾਈ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਹਾਊਸਿੰਗ ਅਤੇ ਏਰੀਆ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ (ਸੰਖੇਪ 'ਚ 'ਐਮਐਚਏਡੀਏ') ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਦੇ ਅਰਜ਼ੀਆਂ - ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਅਵਮਾਨਨਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪੀ.ਕੇ. ਪੰਗਾਰੇ (ਸੰਖੇਪ 'ਚ 'ਪੰਗਾਰੇ' ਦੇ ਰੂਪ 'ਚ ਜਿਕਰ), ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਅਵਮਾਨਨਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 1 ਖਿਲਾਫ ਝੂਠੇ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਕਿਸ ਪਿਛੋਕੜ 'ਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। 12 ਜਨਵਰੀ 1980 ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਹਾਊਸਿੰਗ ਅਤੇ ਏਰੀਆ ਵਿਕਾਸ ਐਕਟ, 1976 ('ਐਕਟ' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਿਕਰ) ਦੀ ਧਾਰਾ 41(3) ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਪ ਸਕੱਤਰ, ਹਾਊਸਿੰਗ ਅਤੇ ਖਾਸ ਸਹਾਇਕ ਵਿਭਾਗ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸ਼ਡਿਊਲ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵੇਸਟ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐਮਐਚਏਡੀਏ ਦਾ ਨਾਮ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 18 'ਤੇ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਨੂੰ ਮਾਲਕ, ਪੰਗਾਰੇ ਨੇ 12 ਨਵੰਬਰ 1981 ਨੂੰ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3585 ਦਾ 1981 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ 8 ਨਵੰਬਰ 1983 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋ ਗਈ ਜਦੋਂ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4192 ਦਾ 1981 ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (3) ਅਤੇ (4) ਨੂੰ ਅਤਿਰਿਕਤ ਵਿਰੋਧੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਰਾਜ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਖ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਗਾਰੇ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 3340 ਦਾ 1984 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੰਬਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਰ ਕੋਈ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਬਸੰਤੀਬਾਈ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. 1986 ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋ ਗਈ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਉਲਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਵੈਧਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਪੰਗਾਰੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. 18 ਅਪ੍ਰੈਲ 1991 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 4 ਦਸੰਬਰ 1992 ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਡਰ ਸੀ। ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਬਹਿਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੀ ਇਹ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਵਾਦ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜੇ ਤੱਥ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਰੇਟਿਵ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 'ਤੇ ਪਰੋਸਿਆ ਗਿਆ ਪੰਗਾਰੇ 7

ਅਪ੍ਰੈਲ 1993 ਨੂੰ। ਆਰਡਰ 3 ਸਤੰਬਰ 1993 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ।

ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕੀ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪੰਗਾਰੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਦਾ ਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਰੈਵੇਨਿਊ ਰਿਕਾਰਡਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਐਮ.ਐਚ.ਏ.ਡੀ.ਏ. ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ। ਨਤੀਜਤਨ, ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਐਮ.ਐਚ.ਏ.ਡੀ.ਏ. ਦਾ ਨਾਮ ਮਿਟਾਉਣ ਅਤੇ ਪੰਗਾਰੇ ਦਾ ਨਾਮ ਰੈਵੇਨਿਊ ਰਿਕਾਰਡਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪੰਗਾਰੇ ਨੇ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 18 ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਮੋਹਦ. ਸ਼ਰੀ ਅਬਦੁਲ ਵਹਾਬ ਸ਼ੇਖ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਉਕਤ ਸ਼ੇਖ ਨੇ 1990 ਵਿੱਚ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕੌਂਸਲ ਤੋਂ ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਨੂੰ 7 ਸਬ-ਪਲਾਟਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਜਨਵਰੀ 1992 ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਖ ਨੇ ਸਾਰੇ 7 ਪਲਾਟ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਨਵੇਅੰਸ ਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਆਰ. ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਛੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੇ। ਅਕਤੂਬਰ 1992 ਵਿੱਚ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਕਤ ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਨਵਰੀ ਤੋਂ ਮਾਰਚ 1993 ਤੱਕ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 18 ਦੇ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 6 ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਨਵੇਅੰਸ ਦੀਆਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਐਮ/ਐਸ. ਵੇਲੀਸ਼ਨ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ (ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ 'ਵੀਆਈਪੀਐਲ' ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚੇ ਗਏ।

ਜਦੋਂ ਪੰਗਾਰੇ ਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ 27 ਜੁਲਾਈ 1993 ਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ MHADA ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਕੋਲ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ੈਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 8 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕੁੱਲ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਉਕਤ ਸ਼ੈਖ ਨੇ ਸਥਾਨਕ ਲੋਨਾਵਾਲਾ ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿੱਚ ਪਬਲਿਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਮਨਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਨਗਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਲੇਆਉਟ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਆਰ. ਗੁਪਤਾ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਗੁਪਤਾ') ਦੁਆਰਾ ਦੁਹਰਾਈ ਗਈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਨਗਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਪਲਾਨ ਭੇਜਿਆ, ਤਾਂ MHADA ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਰ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ VIPL ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ VIPL ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ। ਅਕਤੂਬਰ 1993 ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਵੀ. ਬਾਟਪਾਟ ਵੱਲੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, MHADA ਵੱਲੋਂ 21 ਸਤੰਬਰ 1993 ਅਤੇ 1 ਅਕਤੂਬਰ 1993 ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੰਗਾਰੇ ਨੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਦੇ ਬਦਲਾਅ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ MHADA ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਜੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ MHADA ਨੂੰ ਅਪ੍ਰੈਲ 1992 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਪਤਾ ਚਲਿਆ ਕਿ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਬਹੁ-ਮੰਜ਼ਿਲਾ ਇਮਾਰਤ ਬਣਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਨੇ ਲੋਨਾਵਾਲਾ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਲੰਬਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਬਿਲਡਿੰਗ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੂੰ ਅਨੁਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਪਰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਹਲਫਨਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲੋਨਾਵਾਲਾ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਇਸ ਉਚਿਤ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਅਕਤੂਬਰ 1992 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਪਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਬਿਲਡਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਲੋਨਾਵਾਲਾ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਕੌਂਸਲਰ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਚ, 1993 ਵਿੱਚ MHADA ਨੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਮਈ 1993 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਸਤਿਹਾਰ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਲੈਟ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਮਾਰਤ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. 17 ਸਤੰਬਰ 1993 ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਮ.ਐਚ.ਏ.ਡੀ.ਏ. ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਆ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲੋਕ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਰਜ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ 24 ਸਤੰਬਰ 1993 ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਨ ਦਾ

ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਨਿਰਮਾਣ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ 24 ਸਤੰਬਰ 1993 ਨੂੰ ਮਾਮਲਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਐਮ.ਐਚ.ਏ.ਡੀ.ਏ. ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਰਜ ਜਾਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਵਲੋਂ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਚੂੰਕਿ ਦੋਵੇਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਖੰਡਨ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ 15 ਅਕਤੂਬਰ 1993 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁੱਖ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸਪੇਟ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕੋਈ ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਰਜ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਨਿਰੀਖਣ 22 ਅਕਤੂਬਰ 1993 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਰਜ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 18/2 ਵਿੱਚ ਚਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੰਗਾਰੇ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਰਜ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁੜ 26 ਨਵੰਬਰ 1993 ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਐਮ.ਐਚ.ਏ.ਡੀ.ਏ. ਵਲੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੰਪਲੀਡਮੈਂਟ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਲੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਵਮਾਨਨਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਪੰਗਾਰੇ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 1, ਗੁਪਤਾ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਚਾਰ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ.ਆਈ.ਪੀ.ਐਲ. ਦੇ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰੋਮੋਟਰਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਿਲਾਫ ਸੀ। ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤਾ ਵਲੋਂ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਲਾਟ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਅਵਮਾਨਨਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਵੀ.ਆਈ.ਪੀ.ਐਲ. ਦੇ ਕਥਿਤ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰੋਮੋਟਰਾਂ ਵਲੋਂ ਵੀ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵੀ.ਆਈ.ਪੀ.ਐਲ. ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਰਕਚੰਦ ਨਾਗਿੰਦਾਸ ਸ਼ਾਹ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ। ਇਸ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਖਿਲਾਫ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ 24 ਅਕਤੂਬਰ 1994 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਐਮ.ਐਚ.ਏ.ਡੀ.ਏ. ਨੂੰ ਵੀ.ਆਈ.ਪੀ.ਐਲ. ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਹਰਕਚੰਦ ਨਾਗਿੰਦਾਸ ਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੰਪਲੀਡ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮਿਲੀ। ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਵਿਸਥਾਰਤ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ।

MHADA ਨੇ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪੰਗਾਰੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਦਬਾ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤੱਥ ਅਤੇ ਅਣਉੱਚਿਤ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਣਾ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪੰਗਾਰੇ ਨੇ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ।

ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਵਮਾਨਨਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਉਠਾਵਾਂਗੇ। ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਰਮਾਣ ਨਾ ਉਠਾਇਆ ਜਾਵੇ ਦਾ ਹੁਕਮ 17 ਸਤੰਬਰ 1993 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਲੋਂ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਅਸਰ ਕੀ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੰਗਾਰੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਪਤੀ ਜਨਵਰੀ ਅਤੇ ਮਾਰਚ 1993 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਵੀ.ਆਈ.ਪੀ.ਐਲ. ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਾਂਤਰਿਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਜੂਨ ਅਤੇ ਜੁਲਾਈ 1993 ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਾਣ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਅਵਮਾਨਨਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਪੰਗਾਰੇ, ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਚਾਰ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ.ਆਈ.ਪੀ.ਐਲ. ਦੇ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰੋਮੋਟਰਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਰਜ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਰਜ ਜੂਨ ਅਤੇ ਜੁਲਾਈ 1993 ਵਿੱਚ ਵੀ.ਆਈ.ਪੀ.ਐਲ. ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਮ.ਐਚ.ਏ.ਡੀ.ਏ. ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਅਤੇ ਅਤਿਰਿਕਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਾਹ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਵੰਬਰ 1994 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਾਹ ਜਾਂ ਵੀ.ਆਈ.ਪੀ.ਐਲ. 'ਤੇ ਅਵਮਾਨਨਾ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਨਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ, ਉਸ ਖਿਲਾਫ ਅਵਮਾਨਨਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਾਹ ਖਿਲਾਫ ਅਵਮਾਨਨਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਪੰਗਾਰੇ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼ੇਖ ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਗੁਪਤਾ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ.ਆਈ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੂੰ ਆ ਗਈ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਪੰਗਾਰੇ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ ਪਰ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਭਰੋਸਾ ਦਿਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਪਲਾਟ 'ਤੇ

ਕੋਈ ਨਿਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਵੀ.ਆਈ.ਪੀ.ਐਲ. ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਪੰਗਾਰੇ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਇਸ ਲਈ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਕਨਵਿੰਸਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ 17ਵੀਂ ਸਤੰਬਰ 1993 ਅਤੇ 24ਵੀਂ ਸਤੰਬਰ 1993 ਨੂੰ ਪੰਗਾਰੇ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਐਮ.ਐਚ.ਏ.ਡੀ.ਏ. ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੋਈ ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਰਜ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ, ਅਤਿਰਿਕਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਮਾਣ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਚੁੱਕਿ ਪੰਗਾਰੇ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗੁਮਰਾਹ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ। ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਸਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਨਿਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਲਾਟ 'ਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਰਜ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਅਵਮਾਨਨਾ ਜਾਂ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਪਰ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਨਿਆਂਇਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਖਿਲਾਫ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਪਰ ਅਸੀਂ ਦੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ 10,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਖਰਚਾ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਲੀਗਲ ਏਡ ਕਮੇਟੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ।

ਇਹ ਐਮ.ਐਚ.ਏ.ਡੀ.ਏ. ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਦੇ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟਾਉਣਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਕਿ ਐਮ.ਐਚ.ਏ.ਡੀ.ਏ. ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਹੈ। ਪੰਗਾਰੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਹ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਐਮ.ਐਚ.ਏ.ਡੀ.ਏ. ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਵੀ ਭੇਜੀ ਸੀ। ਇਹ 1988 ਵਿੱਚ ਸੀ। ਵੀ.ਆਈ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੇ ਵੀ ਜਦੋਂ ਗੁਪਤਾ ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਵੀ 1992 ਵਿੱਚ ਐਮ.ਐਚ.ਏ.ਡੀ.ਏ. ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਉੱਤੇ ਸੋ ਗਏ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਐਮ.ਐਚ.ਏ.ਡੀ.ਏ. ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਣ ਲਈ ਦੁੱਖੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਵੀ, ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਦੇ ਕਿ 1992 ਵਿੱਚ ਐਮ.ਐਚ.ਏ.ਡੀ.ਏ. ਵੱਲੋਂ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਸੀ ਕਿ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 18 ਸਬੰਧੀ ਵਿਵਾਦ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਵੀ.ਆਈ.ਪੀ.ਐਲ. ਦੇ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਚੁੱਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪਰਯਾਪਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਐਮ.ਐਚ.ਏ.ਡੀ.ਏ. ਅਤੇ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਚਾਈ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ 1988 ਵਿੱਚ ਐਮ.ਐਚ.ਏ.ਡੀ.ਏ. ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਕੋਈ ਦਫਤਰ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਅਥਾਰਿਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਮ.ਐਚ.ਏ.ਡੀ.ਏ. ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਵੀ.ਆਈ.ਪੀ.ਐਲ. ਦੇ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਜੇ ਇਹ ਸੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਅਥਾਰਿਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵੀ.ਆਈ.ਪੀ.ਐਲ. ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਮਾਣ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਅਰਦਾਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵੀ.ਆਈ.ਪੀ.ਐਲ. ਨਾ ਤਾਂ ਖੁਦ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਅਸਾਈਨੀ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਬਿਲਡਿੰਗ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਦੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪੰਗਾਰੇ ਦੀ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਦਾ ਹੈ। ਕਾਪੀ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਮਾਣਯੋਗ ਮੁੱਖ ਨਿਆਂਕਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਲਿਸਟ ਕਰਵਾਏਗਾ।

ਦੇ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਵੀ.ਐਸ.ਐਸ.

ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate